

dvs. ansætte den nødvendige hjælp og fungere som arbejdsgiver over for hjælperne. Hjælperne ansættes af den pågældende selv, som er ansvarlig for den daglige arbejdstilrettelæggelse og vejledning af hjælperne.

Udgangspunktet for hjælpeordningerne er således, at ansættelsesforholdet, herunder hjælperens kvalifikationer, arbejdstid mv. er en sag mellem brugeren og hjælperen.

Forudsætningen for at hjælpeordningerne skal kunne opfylde den handicappedes behov for hjælp, er, at de kan tilrettelægges fleksibelt. Der er tale om hjælp af en så personlig karakter, at det er nødvendigt, at der er et absolut tillidsforhold mellem parterne. Det er derfor også vigtigt, at brugeren forstår at tage hensyn til den ansatte hjælperes arbejdsbetingelser.

Der er generelt ikke i bistandsloven, og heller ikke i bistandslovens § 48, fastsat regler om særlige uddannelseskra.

Bistandslovens § 48 indeholder heller ikke særlige regler om de ansatte hjælperes ansættelsesforhold eller om, hvad kommunen kan bestemme med hensyn til arbejdsforhold for hjælpere.

I Socialministeriets vejledning om hjælp efter bistandslovens § 48 af 3. juli 1987 anføres blandt andet,

- at aflønning af hjælperne i almindelighed bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælper m.v.,
- at der i udmålingen af beløbene tages højde for rådighedstimer, forskudt tid, feriepenge, forsikring m.v.,
- at kommunen mindst en gang om året bør sikre sig, at behovet er i overensstemmelse med den udmålte hjælp,
- at den løbende bør have indseende med, at hjælpen fungerer efter hensigten.
- at en hjælper ikke må være under 18 år,
- at kommunen som led i sin rådgivningsvirksomhed især i forbindelse med igangsætning af hjælpeordningen hos den enkelte må være behjælpelig med de praktiske ting herunder ansættelsesforhold,
- at instruktion af hjælperen varetages af pågældende selv i samarbejde med kommunen, jf. kommunens almindelige vejledningspligt og eventuelt gennem kursusvirksomhed for hjælperne.

Den Sociale Ankestyrelse har antaget to sager, som anses for at være af principiel betydning til behandling. Sagerne er antaget med henblik på behandling af, i hvilket omfang der kan knyttes

betingelser for hjælperens ansættelse i forbindelse med en hjælpeordning efter bistandslovens § 48, stk. 4, herunder om der kan knyttes en betingelse om, at hjælperens gennemsnitlige ugentlige arbejdstid højst må være 37 timer om ugen.

Som det fremgår, har Socialministeriet i den eksisterende vejledning om bistandslovens § 48 givet anvisninger til kommunerne om, hvorledes hjælpeordningerne bør administreres. Kommunerne har således både en generel vejledningsforpligtelse og en forpligtelse til at følge, om den handicappedes behov for hjælp er i overensstemmelse med den udmålte bistand.

Med hensyn til spørgsmålet om uddannelse af hjælpere kan jeg iøvrigt nævne et »Horizon«-projekt i et fælleseuropæisk beskæftigelsesinitiativ under Den Europæiske Socialfond, hvor der afholdes kurser for både hjælpere og brugere, og hvor der efter følgende sker en erfaringsopsamling.

I Århus kommune, har man udarbejdet håndbogen »Hjælp i eget hjem«, og der afholdes for tiden i AMU-regi brugerkurser, ligesom der er et åbent tilbud om rådgivning i forbindelse med problemer med hjælpeordningerne i kommunens Center for Hjælpeordninger, som har daglig åbningstid og vikarservice uden for kontortid.

Spm. nr. S 3352

Til arbejdsministeren (8/9 97) af:

Addi Andersen (CD):

»Finder ministeren det rimeligt, at en selvstændig erhvervsdrivende, som har deltaget i en kompetencegivende uddannelse af en varighed på 3 dage, skal kunne miste retten til mindstesatsen ved eventuelt senere ledighed?«

Begrundelse

Det fremgår af et svar fra Arbejdsløshedskassen for Selvstændige (ASE) til et medlem, at denne vil miste retten til mindstesatsen, fordi han har deltaget i et kursus, hvor der vil blive udbetalt kursusgodtgørelse.